

They should not give it after death

לא יתנו לאחר מיתה –

OVERVIEW

The משנה teaches that we are not to give a מיתה (שחרור) גט. We find this same ruling in a משנה elsewhere. תוספות justifies the need for this duplicity.

וקא משמע לן¹ דאין גט לאחר מיתה -

And the משנה teaches us that there is no גט after death.

anticipates a difficulty:

אף על גב דבהדיא תנן בפרק מי שאחזו (לקמן דף עב, א) דאין גט לאחר מיתה² -

Even though the משנה states explicitly in שאחזו that there is no גט לאחר מיתה; so why is it necessary to repeat this here as well?³

responds:

הכא איצטריך לאשמועין (בגט⁴ שחרור שגם אחר שכתבוהו לא זכה בו העבד -

Here the משנה needs to let us know (regarding a גט שחרור that even after the master wrote it, the עבד does not acquire it -

ואפילו בגט אשה נמי אשמועין) דאף על גב שמינה המגרש בחייו שליח -

And even by אשה, the משנה also teaches us) that even though the divorcing husband appointed a שליח during his lifetime, nevertheless the שליח -

לא חשיב להיות כמותו אחר מותו כאילו הוא עצמו קיים⁵ אלא חשיב גט לאחר מיתה -

Is not considered to be like the husband after the husband's death, and it should be considered as if the husband is alive, but rather it is considered a גט לאחר מיתה, and it is invalid. This is what our משנה teaches regarding מיתה -

והתם אשמועין דאף על גב שבא הגט ליד האשה מחיים הוי גט אחר מיתה -

And there in שאחזו the משנה teaches us that even though the woman received the גט while the husband was alive, nevertheless it is a מיתה גט (since he said מתי גיטיך אם מתי, etc.) -

¹ גורס 'זה' (בד"ה האומר) that we are not 'זה' (See footnote # 3.) The question arises what then is the חידוש of our משנה. Our תוספות discusses and resolves this issue.

² The משנה there states: לא אמר כלום, לא אמר כלום, לא אמר כלום, לא אמר כלום.

³ If we were 'זה', then the חידוש would be according to ר"מ that חוב הוא לעבד, or according to the רבנן that even though all the preparations were made, nevertheless it is considered a מיתה גט. See footnote # 1. However now that we are not 'זה', the חידוש of מיתה גט לאחר מיתה is seemingly insufficient, for we know this from שאחזו.

⁴ Others omit the text in the parenthesis. See 'Thinking it over' # 2.

⁵ In our משנה (as opposed to the משנה in שאחזו) the husband/master made no indication at all that the גט should be effective after מיתה, therefore we may have thought that since the שליח was appointed מחיים and usually שלוחו של אדם מיתת המשלה, the שליח should be able to give the גט even after מיתת המשלה. See 'Thinking it over' # 1.

ואשמועינן נמי לישני דתני התם הי משמע מחיים והי משמע אחר מיתה:

And in addition the משנה there also **teaches us the** various **expressions** mentioned **there, which of them mean** that the גט should be effective **מחיים** (and it is a valid גט) **and** which expressions **mean אחר מיתה** (where the גט is invalid).

SUMMARY

Our משנה teaches that גט לאחר מיתה, even if the שליח was appointed מחיים (and he is not considered after מיתה); while in שאחזו מי the משנה teaches that even if the woman received the גט מחיים but if the expression used indicates that it will be effective (only) it is not a valid גט לאחר מיתה.

THINKING IT OVER

1. Is there a difference between the proposed חידוש in the previous תוספות (דאע"ג) שהגט בעין וראוי לינתן בשעה שעושהו שליח והותחל כל כך מחיים אפ"ה לא יגמרו הדבר לאחר דאע"ג שמינה המגרש בחייו השליח לא חשיב להיות) (תוספות⁶ of this חידוש), and the חידוש of this (כמותו אחר מותו כאילו הוא עצמו קיים אלא חשיב גט לאחר מיתה)?

2. What is the reason to retain or to omit⁷ the words in the parenthesis?⁸

3. דאע"ג שמינה וכו' בחייו השליח states that תוספות nevertheless לא חשיב להיות כמותו אחר שליח. However one of the explanations in the previous תוספות was that the שליח took it after מיתה (and that is why he cannot be זוכה for the ואשה), indicating that if he took it מחיים he would be זוכה for the עבד, meaning that he is considered a שליח of the master, so how can תוספות here state that דאע"ג שמינה בחייו השליח וכו' (the master did not appoint him as the master's שליח but rather העבד)?⁹

---

⁶ See footnote # 5.

⁷ See footnote # 4.

⁸ See נח"מ and יד דוד.

⁹ See 23. # אמ"ה and חי' רע"א.